

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ALCOLEA ELECTORAL.

Una nota discordant perturba en aquests moments la robusta harmonia de tots los partits coaligats contra la pandilla carlo conservadora, de tal manera que desde 'ls dias que van precedir a la gloriosa revolució de Setembre, no s' havia tornat a veure un espectacle tant grandios y tant resplendent de promesas y esperansas.

Bè podem dir que s' ha treballat més en una semana qu' en los déu anys que conta d' existencia la restauració borbónica: tant gran es la virtut de l' unió quan respon, com are succeheix, no a fins personals, ni a la satisfacció d' ambicions més ó menos justificadas, sinó al noble desitj de salvar la llibertat a tota costa.

La linea de batalla de la coalició s' extén avuy desde en Martínez Campos fins a n' en Pi y Margall: no hi ha un sol liberal que no hi formi; lo pensament iniciat a Madrid pels jefes de totas las fraccions, ha rebrotat a provincias, y feta la coalició en casi totas las capitals, no ha de ser menos fácil veure com se forma fins en las localitats més petites.

Aixó es lo que aconsella LA CAMPANA DE GRACIA, que té la fortuna de ser llegida, potser més que cap altre periódich, en casi totas las poblacions de Catalunya.

¡Coalició! ¡Coalició! ¡Coalició!

Es necessari que desde 'ls fusionistas fins als federales, contanthi 'ls de l' esquerra, 'ls possibilistas, los zorrillistas y 'ls orgánichs, siga la que 's vulga la fracció a que pertanyin, entaulin relacions uns ab altres y 's posin d' acort, prescindint de amors propis intempestius, y de aquellas rivalitats locals que tant solzament per perdre 'ns y molts cops per deshonrarnos, han vingut fomentant los nostres enemichs, en aquests déu anys de corrupcions, escándols y apostassias.

Segueixin tots l' exemple donat pels partits liberals a Madrid y a Barcelona: qui tingui amor a la llibertat que 's coaligui.

Es hora ja de que no torném a veure demócratas tinguts per tals, que a favor de la descomposició en que viviam, a trucos d' empunyar una vara ó de lluhir una banda de regidors se prestavan a ser lacayos de las situacions conservadoras y agents oficials de las autoritats del mónstruo.

No volém recriminar a ningú en aquest moment de concentració de forsas: lo que haja pogut succehir fins are, olvidémho com s' olvida un mal somni, comensem a fer vida nova, demanant l' honra de dirigir l' administració dels municipis, als únichs que poden

conferirla, als electors; que si ab l' unió som forts, ab l' apoyo de l' opinió serém invencibles.

No perdém de vista que una coalició tant vasta no 's hauria dut a efecte ab tanta facilitat, a no imposarla a tots los liberals, certas corrents de la política que 'ns obligan a ser previsors y a vetllar sense descans per las institucions populars conquistadas després de més de mitj sigle de guerras y sacrificis.

La trascendencia de la coalició que avuy concertém será la que vulgan los nostres enemichs, y ¡ay d' ells si arribessen a confirmarse certs presentiments, certs temors, certs intents que se 'ls atribuheixen!

Lluytar pèl poder no significa res: l' única lluyta grandiosa es la lluyta per la vida: y la vida de tots los parlits liberals, sence excepció, consisteix en las institucions parlamentarias, que si per culpable indiferencia hém tolerat que fossen mistificadas, falsejadas y corrompudas en aquests últims tèmps, ni are ni may hém de permetre que morin a má ayrada; ans al contrari ab la coalició y la bona inteligencia de tots los liberals poden recobrar l' esplendor y adquirir la forsa que tenen en totas las nacions ahont se practican ab puresa.

Per aixó en aquests últims dias han ocorregut successos de tanta trascendencia, com la visita de 'n Castelar al Circul fusionista, ahont parlant del seu republicanisme de sempre y recordant las fetxas revolucionarias més gloriosas, ha lograt entusiasmar als partidaris de 'n Sagasta, avuy més acostats a nosaltres que als conservadors, perque nosaltres, com ells som liberals, mentres que 'ls conservadors son cada dia més enemichs de las institucions populars y parlamentarias.

Per aixó en Sagasta ab gran valentia ha fet en lo Congrés declaracions, que las entendrá qui las vulga entendre, parlant ab respecte y veneració de D. Amadeo de Saboya, y fent avinent que l' actual política conservadora condueix directament a una catástrofe.

Per aixó l' esquerra acaba de fòndre's ab en Sagasta. Per aixó 'ls partits republicans olvidan diferèncias de criteri y s' uneixen estretament, inscribint en una mateixa candidatura 'ls noms de Castelar, de Salmeron y de Pi y Margall, y no hi nscriuen lo de 'n Ruiz Zorrilla, perque l' ilustre desterrat, encare que aproba y aplaudeix la coalició, no pot figurar en una candidatura de regidors, dat que ja fa temps que resideix fora d' Espanya.

Per aixó, en una paraula, hem adelantat més en quinze dias de inteligencia sincera, que ab déu anys de diferèncias, divisions, fraccionaments y dogmatismes.

Demócratas catalans: liberals de tots los matisos: los moments son preciosos y cal aprofitarlos. Pocas horas nos separan ja de las eleccions municipals; pero aquestas pocas horas bastan perque 'ls homes de bona voluntat y de verdader amor a las ideas modernas se concertin y s' entengan, lluytin units y triunfin, alsant aixis los fonaments de la llibertat d' Espanya.

¡Volém units tots a la Alcolea electoral!

P. K.

CORRESPONDENCIA EXTRANJERA

Xauca-borda, 22 Abril de 1885.

¡Estat dos dias malalt, senyor director; dos dias malalt: per xó hi permanescut tants mesos sense escriureli.

Pero are, gracias a Alá y a Mahoma, son profeta, tinch una mica més de salut y bona cosa menos de mandra. Per aquestos dos motius m' he decidit a agafar la ploma, a fi de posarlo en quatre esgarrapadas al corrent de lo que passa en nostra ditxosa terra, molt digne, per cert, de la escandalosa sórt que té.

Sabrá, pues, senyor director, que ara estém de cal ample. Desde alló del *modus xuelandi* de que li parlava en ma darrera epistola, s' han tancat cinch ó sis fabricas. Y perque 's convenci de que es veritat lo ditxo que diu que *una ganga may vé sola*, sápigatambé que 'ls locals de las fabricas paradas s' instal·larán pera establirhi varios convents de frares, que desde las últimas plujas han aumentat d' un modo que dona gust.

Are com are, ja tenim frares d' una pila de especies, classes y preus. Los uns captan y passejan, los altres no més captan, los altres no més passejan y 'ls altres no fan res. Corra 'l rumor de que aviat ne vindrán uns que treballan: jo hi procurat enterarme, y se m' ha dit que, en efecte, treballan al trapecio y a la barra fixa y hasta tiran lo floret. Aixó del floret no sé que es: suposo que voldrán dir que tiran un carro.

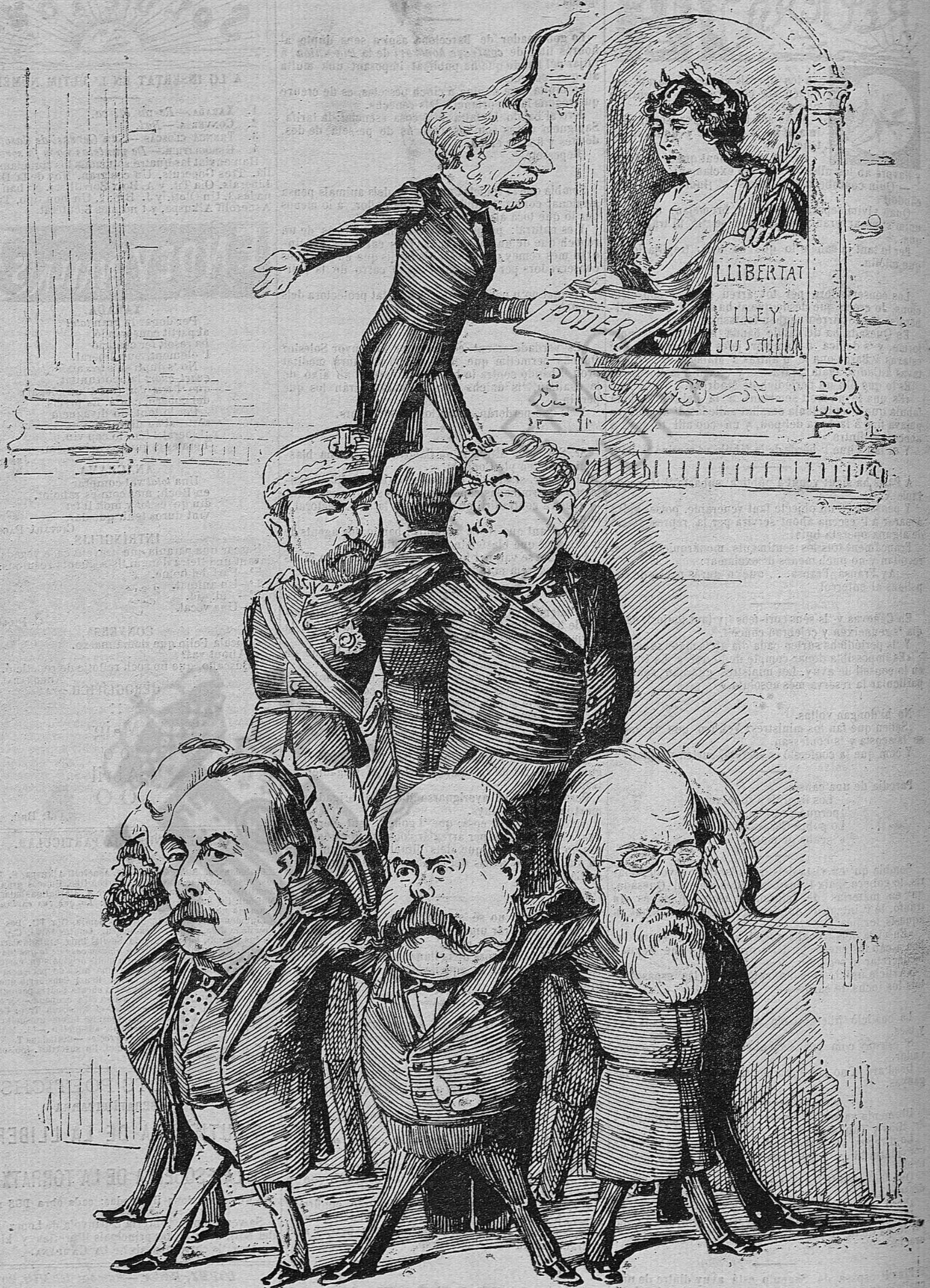
A propòsit de carros. Lo quefe del nostre barri ha emprès la laudable taleya de moralisar la desbaratadissima classe de carreters. S' havia observat que d' un quant temps ensá aquestos folaus, ja siga per no malmetre las bestias, ja per economia, havian suprimit las xurriacas y tot ho arreglavan a copia de renechs y paraulotas llellas. Donchs are aixó s' ha acabat: s' ha fet una tarifa molt enrahonada, y per cada expressió mal sonant que surti d' una boca carreterra, haurán de sortir pistrinchs de la seva butxaca. Era tant necessari aquesta disposició, que tots los indios l' han aplaudida, coneixent los inconcebibles abusos dels carreters. Tinch entés que prompte 's dictarán idénticas midas pera enfrenar las bocas dels municipals, polissons y altres dependents de l' autoritat.

Durant la semana passada dos ó tres apotecaris s' han entretingut propalant la noticia de que s' anava a perturbar l' ordre públich. Los sabis *caciques*, que de dia vetllan per la felicitat del poble y de nit dormen, han procurat averiguar lo fonament d' aquestas malas véus, y al últim s' ha tret en clar que 'ls apotecaris ho feyan corre pera espantar la gent y vendre forsa medicina pèls sustos. ¡Ja véu fins ahont pot arribar la malicia farmacéutica!

De tots modos, s' ha posat en evidencia que 'ls enemichs del repós públich treballan inutilment, perque aquí avuy dia estimém tant al govern, que qui més qui menos, tothom se 'l menjaria de bona gana, si sabia que no li havia de fer mal. *Sin embargo*, si algún dia—¡Alá no ho permeti!—succeheix alguna cosa, jo ja li escriurè, explicantli tot com ha anat.

Per arribarhi farém castells y si 'ls de dalt cauen hi ha 'ls brassos dels de baix per ampararlos.